

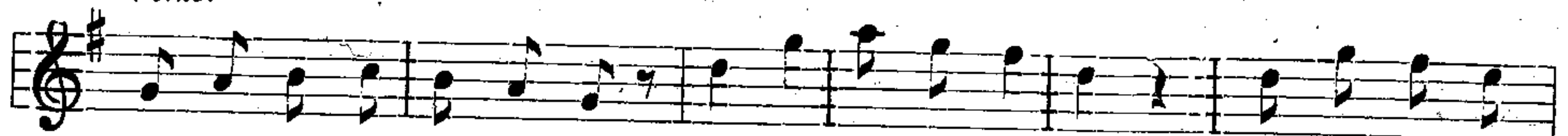
Na naše zahrádce zezulka kuká,
na naše kadlátce sova véská,
sedléte koně, sedno si na ně,
pojedo k mé milé ješče dneska.

Pověz mně, má milá, máš-li mě ráda,
jesli mě úpřímně miluješ?
Švarné synečko, já ti mám ráda,
aj, so já ti věrná galánečka.

Pověz mně, má milá, proč's brzy stala,
dež ješče měsíček nevešil?
Já stala brzy, všecko mě mrzí,
že's k nám tak dlóho, synečko, nešil.

398.

Z Hutiska.

Volně.

Jsi-li ty ten věr-něj-ší, synku nejmi-lej-ší, jsi-li ty ten

věr-nější, syn - ku nej-mi-lej - ší?

[: Jsi-li ty ten věrnější,
synku nejmilejší? :]

[: Pod', synečku, k večeri
k mé milé mateři. :]

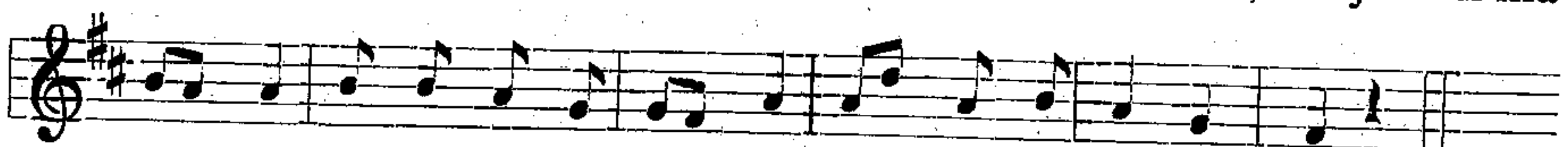
399.

Z Tučap.

Bart. I. 11.

Há - jičku v do - li - ně, si na pěkný ro - vi - ně, je tam má pa-

nen - ka, srdci ho - lu - běn - ka, šen - ku - je tam ví - no.

Hájičku v dořině,
si na pěkný rovině,
je tam má panenka,
srdci hořuběnka,
šenkuje tam víno.

Přiřil k ní syneček,
sedl si za stoleček,
dal si nalít vína,
eře k tomu dřímá
unavený všecek.